

Dosarul nr. 2ra-1484/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. VI. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

DECIZIE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nina Vascan
Victor Burduh
Victor Boico
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Sandu Toma

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva
Companiei Aeriene „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la
încasarea compensației, penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea
cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Sandu Toma și Compania Aeriană „FlyOne”
Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2018 a
Judecătoriei Chișinău sediul central

constată:

La 17 ianuarie 2018, Sandu Toma a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei Aeriene „FlyOne” SRL cu privire la încasarea compensației,
penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 24 aprilie 2017 a procurat un bilet
electronic, prin intermediul companiei KIWI bilete cu destinația Chișinău - Londra,
pentru data 26 aprilie 2017, cu escala în Venice Chișinău-Venice, nr. zbor 5F217,
Venice-Londra, nr. zbor BA2583.

A susținut că la data de 26 aprilie 2017, cu 3 ore înainte de zbor, la ora 05:00,
s-a prezentat la aeroportul Chișinău.

La ghișeul de înregistrare a prezentat actul de identitate și i s-a oferit tichetul
de îmbarcare care apoi i s-a retras pe motiv ca în bilet era comisa o greșeală și anume
numele de familie a fost scris „Toms” în loc de „Toma”.

Astfel, i s-a interzis îmbarcarea, fără a-i da careva explicații și fără a fi
soluționată situația creată, necătând la faptul că din practica companiilor aeriene se

admite comiterea până la trei greșeli în datele pasagerului.

A considerat că astfel de condiții de zbor sunt inacceptabile, nu corespund calității și standardelor prevăzute, prin ce i s-a încălcat dreptul său ca consumator.

Ținând cont de faptul că distanța rutei ortodromice Chișinău-Londra este de aproximativ 2589,5 km, în temeiul prevederilor Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 836 din 08.11.2012, are dreptul la o compensație de 400 de euro.

La data de 1 iunie 2017 a adresat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea compensației în sumă de 400 de euro, recepționată de către ultimul la data de 9 iunie 2017, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

A precizat că Compania Aeriană „FlyOne” SRL nu a întreprins toate măsurile care se impun în mod rezonabil pentru a evita dauna, adică i-a interzis îmbarcarea, fără a-i oferi careva explicații sau fără a soluționa situația creată în mod pozitiv.

Totodată, a menționat că pârâtul urmează să achite și penalitatea, începând cu data de 09 iunie 2017, de când este în întârziere și până la data de 17 ianuarie 2018, ce constituie 4400 de euro.

A susținut că obligația cărăușului de a efectua transportul contractat la destinația convenită este o obligație de rezultat (determinată). De esența unor asemenea obligații este că sub aspectul obiectului și scopului urmărit, ele sunt strict precizate, debitorul obligându-se să desfășoare o anumită activitate și să obțină astfel un rezultat precis determinat. Neatingerea rezultatului prevăzut creează prezumția că debitorul nu a fost suficient de diligent, că s-a aflat în culpă și este răspunzător de urmările neîndeplinirii obligației.

A invocat că prin prestația necorespunzătoare a serviciilor de către pârât, i s-a creat un disconfort psihic și moral. Prin comportamentul acestuia, în mod neîndoielnic i-a fost afectată sensibilitatea psihică, i-au fost aduse în mod real vătămări asupra valorilor și drepturilor nepatrimoniale, strâns legate de personalitatea umană.

A indicat și la practica europeană: hotărârea în cauzele conexe C-581/10 Nelson și alții/Deutsche Lufthansa AG și C-629/10 TUI Travel și alții/Civil Aviation Authority, potrivit căreia pasagerii zborurilor întârziate care sunt afectați de o întârziere prelungită, și anume cu o durată egală sau mai mare de trei ore, dispun de un drept la compensație, la fel ca pasagerii al căror zbor inițial a fost anulat și căror operatorul de transport aerian nu este în măsură să le propună o redirectionare în condițiile prevăzute de regulament, dat fiind că sunt afectați de o pierdere de timp ireversibilă și, prin urmare, de o neplăcere similară.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 39 alin. (10), 85, 166-167 CPC, art. 31 (26) din Legea privind compensația și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului de îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012, art. 6 (5), 10 (9), 20 (15), 21 (16), 24 (19), 32 (27) din Legea privind protecția consumatorului, art. 11, 14, 512, 629, 988 Cod civil și art. 4 din Legea concurenței.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea prestării serviciului necorespunzător de către Compania Aeriană „FlyOne” SRL, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a compensației de 400 de euro, a penalității de 4400 de euro, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost admisă parțial acțiunea, încasându-se de la Compania Aeriană „FlyOne” SRL în beneficiul lui Sandu Toma prejudiciul în mărime de 400 de euro, iar în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 248,88 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Sandu Toma și Compania Aeriană „FlyOne” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 3 iunie 2019, Sandu Toma a declarat recurs împotriva deciziei din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă acțiunea, cu emiterea în partea casată a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând că la emiterea acesteia instanța de apel a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, în mod eronat a aplicat legea și anume dispozițiile normative privind protecția consumatorilor.

A menționat că, în cazul din speță, atât instanța de fond cât și instanța de apel urmau să aplice prevederile Codului civil, Legii privind protecția consumatorilor și nu doar cele ale Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012, deoarece legea reprezintă o regulă imperativă cu caracter general.

Astfel, ținând cont de faptul că Compania Aeriană „FlyOne” SRL nu și-a executat corespunzător obligațiile contractuale asumate prin neadmiterea sa la zbor, cu suportarea tuturor consecințelor negative și refuzul achitării compensației la prima solicitare în termen de 14 zile de la depunerea reclamației, potrivit art. 629 Cod civil penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă și nici micșorată anticipat prin acordul părților.

A considerat că instanțele urmau să aplice prevederile Codului civil și a Legii privind protecția consumatorilor și să încaseze penalitățile, cheltuielile de judecată și prejudiciul moral efectiv cauzat de către intimat.

A evidențiat că doar quantumul compensației încasate nu atinge scopul unei satisfacții echitabile eficiente, fiind necesară și repararea prejudiciului moral cauzat consumatorului.

De asemenea, a remarcat că achitarea compensației își atinge scopul vizat doar în cazul în care consumatorul este informat corect despre dreptul său la compensație și atunci când compensația este achitată la prima solicitare a consumatorului, fără a fi cauzate alte sentimente de frustrare.

Totodată, a menționat că poziția operatorului aerian prin răspunsul oferit, denotă că comportamentul acestuia în calitatea sa de prestator de servicii de transport aerian, a dus la cauzarea prejudiciului moral (sentimente de frustrare, nervozitate și

emoții negative).

Astfel, consideră că examinarea cauzei în apel a avut loc cu încălcarea normelor de drept material.

Instanța de apel a omis și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, ceea ce în conformitate cu art. 432 CPC constituie temei pentru declararea prezentei cereri de recurs.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu s-a expus asupra înscrisurilor noi, care au fost prezentate de către dânsul în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, și anume: certificatul eliberat de compania DM EUROTRADING LTD la 17 ianuarie 2019, prin care se confirmă faptul angajării sale în calitate de șofer la DM EUROTRADING LTD din 11 aprilie 2016, precum și certificatul eliberat la data de 14 aprilie 2016 de autoritățile din Londra ce confirmă atribuirea codului fiscal unic precum și numărul de asigurare națională în privința sa, astfel instanța de apel preluând concluzia instanței de fond precum că legătura causală dintre necesitatea efectuării acestor deplasări și examinarea prezentei cauze civile nu a fost stabilită, or, anume aceste înscrisuri demonstrează faptul că dânsul are domiciliul permanent și lucrează oficial în Londra, din care rezultă și legătura causală dintre necesitatea efectuării deplasărilor din Londra în Republica Moldova pentru participarea sa la examinarea prezentei acțiuni.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 aprilie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 131), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 iunie 2019 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând în partea casată o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

După cum rezultă din actele cauzei, Sandu Toma înaintând acțiunea în judecată împotriva Companiei Aeriene „FlyOne” SRL, a solicitat constatarea prestării serviciului necorespunzător de către Compania Aeriană „FlyOne” SRL, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a compensației de 400 de euro, a

penalității de 4400 de euro, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii și a încasat de la Compania Aeriană „FlyOne” SRL în beneficiul lui Sandu Toma prejudiciul în mărime de 400 de euro, iar în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 248,88 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecând apelurile declarate de către Sandu Toma și Compania Aeriană „FlyOne” SRL, instanța de apel a respins apelurile și a menținut hotărârea primei instanțe.

Este de menționat că prin cererea de recurs depusă de către Sandu Toma, a fost invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe doar în partea prin care a fost respinsă acțiunea cu privire la încasarea penalității, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare în partea contestată, în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, au ajuns la concluzia netemeinicii cerinței lui Sandu Toma cu privire la încasarea penalității din contul Companiei Aeriene „FlyOne” SRL.

Astfel, după cum se atestă la caz, Sandu Toma a solicitat încasarea de la Compania Aeriană „FlyOne” SRL a penalității în mărime de 4400 de euro, pentru întârzierea achitării compensației pentru refuz la îmbarcare, prin prisma prevederilor art.18 și 32 alin. (1) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

În acest aspect, instanța de recurs notează că potrivit prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, în vigoare la acel moment, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (7) și (20) și art. 18¹ alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului. În cazul încălcării termenelor stabilite, conform art. 21, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului (lucrării).

Totodată, dispozițiile art. 18 alin. (7) și (20) din Legea privind protecția consumatorilor, în vigoare la acel moment, stipulează că orice reparație sau înlocuire a produselor este făcută în cadrul unei perioade de timp rezonabile, stabilite de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, luându-se în considerare natura produsului și scopul pentru care consumatorul a solicitat produsul. Perioada de timp stabilită nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoștință vânzătorului neconformitatea produsului. Acest termen poate fi prelungit numai cu acordul consumatorului și este stipulat în contract. Reducerea

corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanție, în caz de deficiențe care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

Iar în conformitate cu art. 18¹ alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor, în vigoare la acel moment, în cazul serviciilor, remedierea gratuită a deficiențelor apărute care nu sunt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii se aplică la constatarea deficiențelor în timpul prestării sau recepționării serviciului ori în cadrul termenului de garanție și se face necondiționat de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

Drept urmare, din sensul normelor de drept enunțate, este de înțeles că, penalitatea prevăzută la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, urmează a fi calculată în mărime de 5% din prețul produsului sau al serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului, astfel că aceste prevederi nu pot fi aplicate față de suma compensației stabilite conform pct. 18 lit. b) din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, încasată la caz.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au concluzionat ca fiind neîntemeiată cerința lui Sandu Toma cu privire la încasarea unei penalități de 5 % în mărimea compensației de 400 de euro pentru fiecare zi de întârziere, în temeiul Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, dat fiind faptul că în speță nu sunt aplicabile regulile cu privire la clauza penală în temeiul acestei legi.

De altfel, nici Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și amânării sau întârzierii prelungite a zborului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, nu prevede achitarea penalităților pentru întârzierea achitării compensației pentru refuz la îmbarcare în aeronavă.

Constatările date resping argumentul recurentului Sandu Toma din recurs, precum că la examinarea cerinței sale cu privire la încasarea penalității, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să aplice prevederile Codului civil, a Legii privind protecția consumatorilor și nu doar cele ale Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012.

În același timp, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod neîntemeiat au respins cerința lui Sandu Toma cu privire la repararea prejudiciului moral, pe motiv că suma de 400 de euro încasată cu titlu de prejudiciu cauzat de serviciul necorespunzător a Companiei Aeriene „FlyOne” SRL, acoperă inclusiv și eventualul prejudiciu moral suferit de Sandu Toma prin întârzierea zborului.

Astfel, contrar concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare, instanța de recurs relevă că compensația prevăzută de Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 8 noiembrie 2012, are rolul doar acoperirii eventualelor prejudicii cauzate pasagerilor precum prejudiciu material, nu și a prejudiciului moral suferit de către călători.

Așadar, la caz, se vor reține prevederile art. 1422 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Ca urmare, la acest capitol, instanța de recurs consideră relevante și dispozițiile art. 20 alin. (4) și (5) din Legea privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, care statuează că prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

Potrivit prevederilor art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Distinct de aceste constatări, la caz, în temeiul prevederilor enunțate, se impune admiterea parțială a cerinței lui Sandu Toma cu privire la repararea prejudiciului moral, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise de către Compania Aeriană „FlyOne” SRL, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

În acest context, Colegiul consideră că prejudiciul moral în cuantum de 2000 de lei, constiuie o sumă echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit de către Sandu Toma, având în vedere principiile compensării echitabile și

rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată recurentului.

Or, quantumul prejudiciului moral pretins de către Sandu Toma în mărime de 50000 de lei este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

În alt aspect, instanța de recurs constată ca justă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la netemeinicia cerinței lui Sandu Toma cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce include costul biletelor de transport aeriene achitate de el pentru participare la ședințele de judecată ca preț a zborurilor aeriene din Londra în Chișinău și invers.

Or, pe lângă faptul că Sandu Toma își are domiciliul în Republica Moldova, iar legătura causală dintre necesitatea efectuării acestor deplasări și examinarea prezentei cauze civile nu a fost stabilită, este cert și faptul că probele prezentate de acesta sub formă de e-ticket, care ar confirma deplasările pe ruta Londra - Chișinău, tur-retur, în legătură cu ședințele de judecată pe cazul dat, nu pot fi considerate ca probe pertinente, în situația în care înscrisurile date constituie în sine niște descărcări electronice, fără a fi prezentate tichetele de îmbarcare care ar confirma cu certitudine efectuarea acestor rute, precum și faptul achitării de către Sandu Toma a costurilor acestor bilete (f. d. 35, 37, 45, 46).

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și anume în partea respingerii cererii de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriene „FlyOne” SRL cu privire la repararea prejudiciului moral și de a emite în partea dată o nouă hotărâre de admitere parțială a cererii de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriene „FlyOne” SRL cu privire la repararea prejudiciului moral, în sumă de 2000 de lei, în rest cerința cu privire la repararea prejudiciului moral de a o respinge.

Totodată, se va menține decizia din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, în partea prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriene „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Dat fiind faptul că în rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu au fost contestate cu recurs, instanța de recurs consideră inoportun, prin prisma prevederilor art. 442 alin. (1) CPC, de a se expune cu privire la legalitatea acesteia în partea necontestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Sandu Toma.

Se casează parțial decizia din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei

Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea compensației, penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, și anume în partea respingerii cererii de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului moral și în această parte se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul Companiei Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Sandu Toma prejudiciul moral în sumă de 2000 (două mii) de lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului moral, se respinge.

Se menține decizia din 2 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, în partea prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Sandu Toma împotriva Companiei Aeriane „FlyOne” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorei

Oleg Sternioală

Nina Vascan

Victor Burduh

Victor Boico

Ala Cobăneanu